

Տրաժարեցաւ Եւգոկիոյ աթոռը փոխանորդով
կառավարելէն, եւ կը բնակէր ձերթ Ս. Գէորգայ
եկեղեցին եւ ձերթ Յակոբ Պատրիարքի քով
Ս. Աստուածածնի եկեղեցին. յաճախ կ'երթար
Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցին Ղալաթիոյ, Ս. Հրեշ-
տակապետաց եկեղեցին, Սկիւտարի եկեղեցին,
եւ Սեւ ծովու նեղուցին եկեղեցիները, եւ քա-
րոզ կու տար ամէն տեղ:

Անշուշտ այս միջոցներուն պիտի վերաբերի
Հետեւեալ նամակն Յակոբ Պատրիարքի, զոր
15 Դեկտ. 1761ին գրած է Սարգիս Արքեպիս-
կոպոսին (Դիւ. Լիվ.):

Լ.

Սիրով սրբոյ Հոգւոյն եւ Յիսուսածիր ողջու-
նիւ ծանիր սիրելի իմ եւ պաշտօնակից եղբայր
Սարգիս Աստուածաբան վարդապետ, զտաճկէվար
Ֆէրմանի սուրէթս որպէս յամենայն եկեղեցիս,
նոյնպէս այդր առաքեցաք. յառաւօտուն որ է կի-
րակի յատեանն մօլլայի կամ գիտողի զգարութիւն
տաճկի մի ընթեռնուլ տացես, եւ ըստ միւճէպին
ղծանուցումն արասցես լաւ թէմպէհիւ եւն. լինե-
լով ողջ ի Տէր ի Պարծանս Յկբ. Պոր" կոս" պօլ".
ՌՄԺ (= 1761). Դեկտ. ԺԵ. (Յակոբայ կնիքը, որ
կը կարդացուի (փակագիր) "Յակոբ վարդապետ
ՌՃՂ." = 1741):

Եւ ահա դարձեալ իրեն դէմ հակառա-
կորդներ ելան, որոնց գլխաւորներն էին Յօհան
սաիրիչ, Տիվրիկեցի Մովսէս եւ Մեծմատնեան,
որոնց պարագլուխն էր ուղղափառաց միշտ հա-
կառակող Մանուէլ քահանայ: Այս անձինք
ինչպէս Սարգսի, նոյնպէս Յակոբ Պատրիարքի,